

Beproof de Geesten

Een Bijbelse gids over Genezingen en Tongentaal

Stan Thompson

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling 1977. Vertaling en voetnoten door M.V.

Ingekort op 21-08-2006 door M.V.

Beproeft alle dingen

“Beproeft alle dingen; behoudt het goede” (1 Thess 5:21). “Geliefden, geloof niet iedere geest, maar beproeft de geesten, of zij uit God zijn; want vele valse profeten zijn uitgegaan in de wereld” (1 Joh 4:1). “Opdat wij niet meer kinderen zouden zijn, die als de vloed bewogen en omgevoerd worden met alle wind der leer, door de bedriegerij der mensen, door arglistigheid, om listig tot dwaling te brengen” (Efez 4:14).

De Laatste Dagen

“Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot verleidende geesten, en leringen der duivelen” (1 Tim 4:1). “Doch de boze mensen en bedriegers zullen tot erger voortgaan, verleidende en wordende verleid. Maar blijft gij in hetgeen gij geleerd hebt, en [waarvan] u verzekering gedaan is, wetende, van wie gij het geleerd hebt” (2 Tim 3:13,14). “Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar kittelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelf leraars vergaderen, naar hun eigen begeerlijkheden; En zullen [hun] gehoor van de waarheid afwenden, en zullen zich keren tot fabels” (2 Tim 4:3,4).

Ervaringen

“Oordeelt niet naar het aanzien, maar oordeelt een rechtvaardig oordeel” (Joh 7:24). “Want wij wandelen door geloof [en] niet door aanschouwen” (2 Kor 5:7). “Het boos en overspelig geslacht verzoekt een teken” (Mat 16:4). “Doch al ware het ook, dat wij, of een engel uit de hemel u een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt” (Gal 1:8). “Maar wacht [u] van de valse profeten, die in schaapsklederen tot u komen, maar van binnen zijn zij grijpende wolven ... Velen zullen te die dage tot Mij zeggen: Heere, Heere! hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam duivelen uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij, die de onge-rechtigheid werkt!” (Mat 7:15, 22, 23).

Het Woord van God

“Uw woord is een lamp voor mijn voet, en een licht voor mijn pad” (Psalm 119:105). “Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods” (Rom 10:17). “Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot weerlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is; 17 Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaakt toegerust” (2 Tim 3:16, 17). “Uw woord is de waarheid” (Joh 17:17). “Benaarstig u, om uzelf Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt” (2 Tim 2:15). “Houd aan in het lezen, in het vermanen, in het leren, totdat ik kom” (1 Tim 4:13). “Geliefden ... dat gij strijdt voor het geloof, dat eenmaal de heiligen overgeleverd” (Jud 3).

Satans middelen

Satan is “de god dezer eeuw” (2 Kor 4:4) en “de overste van de macht der lucht, van de geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid” (Efez 2:2). “Want zijn gedachten zijn ons niet onbekend” (2 Kor 2:11):

hij is degene “die de gehele wereld verleidt” (Op 12:9),

hij is “de vader der leugen” (Joh 8:44),
hij is doet “tekenen, en wonderen der leugen” (2 Thess 2:9),
hij is listig (2 Kor 11:3),
hij doet zich voor als “een engel des lichts” (2 Kor 11:14),
hij misbruikt de Schrift (Genesis 3; Mat 4),
hij oefent aantrekkingskracht uit op de lusten van het vlees (Mat 4:1-11; Gen 3; 1 Joh 2:16),
hij wekt trots op (1 Tim 3:6, 7).

“Geloofsgenezers”

Er bestaat geen twijfel over Gods macht om vandaag de dag mensen te genezen door de bediening van het gebed (Jak 5:14,15). De vraag is echter of de zo geprezen “geloofsgenezers” wel degelijk optreden in de kracht van de Heilige Geest. Om dit te weten te komen, moeten een vergelijk maken tussen de hedendaagse aanspraken en de manier waarop Christus zijn werken van genezingen deed.

Christus genas uit medelijden met de zieken (b.v. Mark 1:41; 5:19; 9:22).

Christus genas met enkele woorden: de langste uitspraak van de Heer tijdens een genezing bevatte 18 (Nederlandse) woorden (Mark 9:25). Soms sprak Hij slechts een of twee woorden (Mat 8:32; Mark 7:34; Luk 8:54). Dikwijls raakte Hij de zieke gewoon aan, zonder één woord te zeggen (Mat 9:20, 25; 14:36; 20:34). Zijn methode was altijd eenvoudig: “En Hij nam [hem], en genas hem, en liet [hem] gaan” (Luk 14:4).

Christus genas ogenblikkelijk: vele¹ malen wordt het woord “terstond” gebruikt bij de genezingen van de Heer (Mat 8:3; Mark 1:31, 42; 2:12; 5:29, 42; 7:35; 10:52; Luk 4:39; 5:13). Andere woorden die bij Zijn genezingen gebruikt werden zijn “in die ure” (Joh 4:53; Mat 8:13), “van diezelfde ure” (Mat 15:28) en “van die ure af” (17:18).

Christus genas compleet: vele malen staat in de Evangeliën opgetekend dat de genezingen van de Heer resulteerden in een volkomen herstel van de kwaal (Mat 12:13 - hersteld & gezond; 14:36 - gezond; 15:28 - gezond; Mark 3:5 - hersteld & gezond; 5:34 - genezen; 6:56 - gezond; Luk 6:10 - hersteld & gezond; 7:10 - gezond; 8:48, 50 - behouden; Joh 5:9,11 - gezond). De genezing van de blinde man in Bethsaïda (Mark 8:22-26) vormt daarop geen uitzondering. Eerst geeft de Heer onmiddellijk en compleet het zicht terug aan de man zijn ogen. Daarna gaf de Heer onmiddellijk en compleet aan de man de bekwaamheid om te interpreteren wat hij ziet. Dit is geen graduele genezing, maar een weloverwogen twee-stappen-proces om het inzicht en de kracht te tonen van de Heer over Zijn schepping.

Christus' genezingen deden de mensen God verheerlijken (Mat 9:8; 15:31; Mark 2:12; Luk 5:25; 7:16; 13:13; 17:15; 18:43).

Christus genas iedereen: Hij faalde nooit. Nooit moest iemand zich schuldig voelen omdat hij niet genoeg geloof had. “Hij genas ze allen” (Luk 6:19) “en zovelen als er [Hem] aanraakten, werden gezond” (Mat 14:36; Mark 6:56). “Hij genas allen, die kwalijk gesteld waren” (Mat 8:16). Hij wees nooit een vraag tot genezing af (b.v. Jaïrus' dochtertje, de knecht van de centurion, de dochter van een Kananese vrouw, de zoon van de hoveling). Schriftplaatsen die zeggen dat Hij “velen” genas (Mark 1:34; 3:10; 6:13) betekenen niet dat Hij sommigen wou genezen maar dat Hij het niet kon. De parallelle verslagen in andere Evangeliën tonen aan dat Hij ze allen genas (Mat 8:16; Luk 6:19). De verzen in Markus leggen de nadruk op de hoeveelheid van hen die genezen werden door Gods perfecte, onvermoeide Dienaar. Het gebrek aan geloof in zijn eigen vaderland (Mark 6:4) sloot de deur voor Zijn diensten, maar zelfs dan wordt gezegd: “Hij legde weinige zieken de handen op, en genas hen” (Mark 6:5).

Christus genas “alle ziekte en alle kwaal onder het volk” (Mat 4:23; 9:35). Hij genas allen die geen menselijke hulp meer konden krijgen: de lammen, blinden, doven, kreupelen, demonisch belasten en bezetenen, en de grootste van alle kwalen: de dood.

¹ Ik telde een totaal van 20 keer in het Nieuwe Testament van de Statenvertaling: Mat 8:3; 20:34; Mark 1:31, 42; 2:12; 5:13, 29, 30, 42; 7:35; 10:52; Luk 4:39; 5:13, 25; 8:44, 47, 55; 13:13; 18:43; Joh 5:9.

Christus ging naar hen toe die ziek waren: de trouwe Nazarener stapte door de vuile straten van Palestina om de zieken te ontmoeten in hun leed. Zijn genezingsstochten brachten Hem in zulke plaatsen als Kana, Kapernaüm, Jeruzalem, Dekapolis, Jericho, Magdala, Naïn and Fenicië.

Hedendaagse aanspraken

Dr. William Nolan, auteur van Healing: A Surgeon in Search of a Miracle (New York: Random House, 1974), was getuige van vele “genezingsdiensten” en zag niets miraculeus gebeuren. Hij schreef de tijdelijke verlichting van de symptomen toe aan suggestie en hypnose, zonder enige verandering in de onderliggende ziekte. Hij was getuige van lange rijen van organisch zieke mensen die de diensten verlieten in hun rolstoelen. Hij zocht de literatuur erop na en vond “geen gedocumenteerde genezingen bij genezers van galstenen, hartziekten, kanker of enige andere ernstige organische kwaal”.

Dr. Arthur C. Hill, auteur van Divine Healing: examined by a Physician (Scarborough ON Canada: Everyday Publications, Inc, 1978), rapporteert vele gevallen van patiënten die verondersteld werden genezen te zijn in een “genezingsdienst”, echter enkel om terug te keren naar hun dokters voor een verder zetting van hun behandeling.

Genezers buiten de christelijke gemeenschap

Raphael Gasson, een voormalig medium in het spiritualisme, bevestigt dat “er vandaag de dag heel veel spiritualisten zijn die begiftigd zijn met deze merkwaardige gave en kracht van de Satan”. Hij was getuige van talrijke genezingen door zijn eigen handen en door die van andere spiritualisten, als gevolg van het zich keren naar de geesten die achter dit werk staan (The Challenging Counterfeit, Logos Associates, 1987).

Tongen

Het doel van geestelijke gaven in de kerk is “tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouw van het lichaam van Christus” (Efez 4:12). De bijzondere teken-gaven dienden voor “het bevestigen van het Woord” (Mark 16:20). Tongen (= talen) dienden specifiek als teken voor de ongelovige Joden (1 Kor 14:21, 22), namelijk dat hun Messias was afgewezen en het evangelie van Gods genade nu uitging in andere talen naar alle mensen: naar de Joden (Hand 2), de Heidenen (Hand 10), de Samaritanen (Hand 8) en naar de discipelen van Johannes (Hand 19).

De Schrift geeft ons een precieze verordening voor hun gebruik in de kerk in 1 Kor 14:

- Tot opbouw van de kerk (vers 26).
- Door twee, of ten hoogste drie (vers 27).
- Ieder om beurt (vers 27).
- Een uitlegging na elk (vers 27).
- Indien geen uitlegger, dan geen tongen (vers 28).
- Geen verwarring (vers 33).
- Vrouwen moeten zwijgen (vers 34).²
- Eerbaar en in goede orde (vers 40).

De Geest leidt nooit tegen Zijn woord in. Als de praktijken in de kerk tegengesteld zijn aan deze richtlijnen, dan zijn die praktijken niet uit God.

Het woord ‘tongen’³ betekent ‘talen’: “een ieder hoorde hen in zijn eigen taal⁴ spreken ... Kretenzen en Arabieren, wij horen hen in onze talen⁵ de grote werken Gods spreken” (Hand

² Kenmerkend voor de pinksterbeweging is dat de vrouwen daar op het voorplan treden, terwijl ze van Godswege moeten zwijgen in de gemeente!

³ Het Griekse *glóssa* = tong, taal.

⁴ Grieks *dialektós* = taal, dialect.

⁵ Grieks *glóssais* = talen

2:6, 11). In contrast hiermee promoten de charismaten een waanzinnig gemompel van onbegrijpelijke geluiden.

“Tongen-spreken lijkt mij niet erg uniek geestelijk, na vele ervaringen opgedaan te hebben van mensen die anderen onderwijzen hoe ze in tongen kunnen te spreken. Ik heb overal dezelfde routine geobserveerd: (1) een samenkomst gewijd aan intense concentratie over tongenspreken, gevolgd door (2) een atmosfeer van verhoogde suggestibiliteit voor de woorden van de tongensprekende leider, waarna (3) de geïnitieerde in staat is de geluiden te maken die hem opgelegd zijn. Het is dezelfde procedure die een competent hypnotiseur gebruikt” (John Kildah, The Psychology of Speaking in Tongues, Grand Rapids: Zondervan Publishing House, 1975).

“Wij weten van een man die opgroeide in Afrika, de zoon van missionaris-ouders, die besliste - misschien eerder cynisch - de interpretatie van tongentaal te testen. Hij bezocht een tongensprekende samenkomst, als een volkomen vreemde. Op het gepaste moment stond hij op en sprak het gebed des Heren uit in een Afrikaans dialect. Toen hij weer neerzat bood een uitlegger van tongen een interpretatie aan van wat hij had gezegd. Hij interpreteerde het als een boodschap over de imminente tweede komst van Christus” (John Kildah, The Psychology of Speaking in Tongues, Grand Rapids: Zondervan Publishing House, 1975).

“Talen, zij zullen ophouden”

In 1 Kor 13:8-10 spreekt de apostel over de duur van bepaalde gaven. Profetieën en kennis, zij zullen teniet gedaan worden wanneer het volmaakte is gekomen. Het volmaakte is de tijd wanneer wij “een man” worden (vs 11) en we de Heer zien van “aangezicht tot aangezicht” (vs 12)⁶. Voor tongen echter, is een er ander Grieks woord gebruikt. Tongen zullen niet teniet gedaan worden zoals kennis en profetie. In plaats daarvan zullen ze “ophouden”. Het volmaakte schaft af wat ten dele is, namelijk kennis en profetie, maar tongen zullen vanzelf stoppen zonder uitwendige invloed. Dit is de reden waarom het spreken in tongen uit de tekst verdwijnt, maar kennis en profetie gaan verder: “Want wij kennen ten dele, en wij profeteren ten dele” (vs 9).

Tekenen en wonderen hadden een uniek doel in de apostolische tijd: “En zij (de apostelen), uitgegaan zijnde, predikten overal, en de Heere werkte mee, en bevestigde het Woord door tekenen, die daarop volgden” (Mark 16:20). “Zij verkeerden dan [aldaar] een lange tijd, vrijmoedig sprekende in de Heere, Die getuigenis gaf aan het Woord Zijner genade, en gaf, dat tekenen en wonderen geschieden door hun (de apostelen) handen” (Hand 14:3).

Dit doel werd vervuld: “... zo grote zaligheid ... Welke, begonnen zijnde verkondigd te worden door de Heere, aan ons bevestigd is geworden door degenen, die [Hem] gehoord hebben; God bovendien medegetuigende door tekenen, en wonderen, en menigerlei krachten en bedelingen van de Heilige Geest, naar Zijn wil” (Hebr 2:3-4). “De merktekenen van een apostel zijn onder u betoond in alle lijdzaamheid, met tekenen, en wonderen, en krachten” (2 Kor 12:12).

De apostelen zijn weg. Zij maakten deel uit van de fundering die eens werd gelegd (Efez 2:19-20). Het Woord van God werd gecompleteerd zodat wij nu geen bevestigende tekenen meer nodig hebben.

Overeenkomstig de bekendmaking dat talen zouden ophouden (1 Kor 13:8), worden deze verder nooit meer vernoemd in de Schrift. Evenzo, in alle gevallen van ziekte in de latere jaren van de apostolische tijd, wordt de gave van genezing niet meer uitgeoefend (3 Joh 1, 2; 2 Tim 4:20; 2 Kor 12:9; 1 Tim 5:23; Fil 2:27).

⁶ Het volmaakte is niet de tijd van de wederkomst of de hemel, want Paulus zegt in vers 13: “En nu blijft geloof, hoop [en] liefde, deze drie; doch de meeste van deze is de liefde”. Het zal duidelijk zijn dat geloof en hoop verdwijnen bij de komst van de Heer (de liefde blijft eeuwig). Als geloof en hoop blijven, dan wordt het Gemeentetijdperk bedoeld. De Gemeente (of Kerk) kende eerst een ontstaan en daarna een volwassenheid, het ‘volmaakte’, met dito geestelijke gaven. In de volwassenheid worden wij veranderd naar de heerlijkheid des Heren “van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest” (2 Kor 3:18) en daar passen geen primaire gaven bij (1 Kor 13:8).

De vroege kerkvaders rapporteerden het ophouden van talen en andere tekengaven (The Modern Tongues Movement by Robert Glenn Gromacki, Th. D., Presbyterian and Reformed Publishing Company: Philadelphia, PA, 1967):

Chrysostomus (345-407 nC): sprekend over geestelijke gaven (1 Kor 12:1-2): “Deze hele plaats is erg duister, maar de duisternis komt door ons voorbijgaan aan de feiten waar ze op slaan en door hun ophouden, zijnde iets wat toen gebeurde maar nu niet langer plaatsvindt”.

Augustinus (354-430 AD): “In de vroegste tijd ‘viel de Heilige Geest op hen die geloofden, en zij spraken in talen’, die zij niet geleerd hadden, ‘zoals de Geest hen gaf te uiten’. Dit waren tekenen die aangepast waren aan de tijd, omdat ze tekenen van de Heilige Geest behoorden te zijn om te tonen dat het evangelie van God moest uitgebracht worden in alle talen van de hele aarde. Dit werd gedaan bij wijze van teken, en het hield op”.

“Gedurende de eerste vier- of vijfhonderd jaren van de kerk, waren de enigen die meldden dat zij in ‘tongen’ spraken de volgelingen van Montanus, die een ketter was. De volgende keer dat er iets als ‘tongen’ werd gevonden in de christenheid is dat bij een groep die de Cevenol priesters genoemd wordt ... Zij waren gekenmerkt als kettters omdat hun profetieën niet uitkwamen. Een andere groep die in tongen sprak was die van de Shakers, volgelingen van ‘Mother Ann Lee’, die leefde van 1736 tot 1784. Zij zag zichzelf als het vrouwelijke equivalent van Jezus Christus ... Van Montanus tot Irving werden voorbeelden van ‘tongen’ binnen de Kerk nooit beschouwd als deel uitmakend van het echte christendom” (The Charismatics by John F. MacArthur, Jr., Zondervan Publishing House, Grand Rapids, MI).

Andere proeven

Liefde

Te midden van de lering en correctie van de Korinthische heiligen over het doel en gebruik van de geestelijke gaven, wijdt de Geest van God een heel hoofdstuk (13) aan de grote beweegreden die de gelovigen zou moeten karakteriseren: liefde. Als het gebruik van een geestelijke gave werkelijk uit God is, dan moeten volgende kenmerken getoond worden

- Veel kunnen verdragen (vers 4)
- Goedgunstig, barmhartig (vers 4)
- Welvoeglijk, hoffelijk (vers 5)
- Nederig (verzen 4, 5)
- Niet verbitterd, denkt geen kwaad (vers 5)
- Waarheidlievend (vers 6)
- Verdraagt alle dingen (vers 7)

Vruchten

“Aan hun vruchten zult gij hen kennen” (Mat 7:16). Datgene wat uit de Geest is zal de vruchten van de Geest vertonen, inbegrepen vrede, lankmoedigheid en matigheid⁷ (Gal 5:22, 23).

Christus verheerlijkend

De Heer zei over de Geest: “Die zal Mij verheerlijken” (Joh 16:14). Elk werk dat echt uit de Geest is zal heerlijkheid brengen over de Heer Jezus. Als het in tegenstelling daarmee de werker verheerlijkt of het vlees, dan kan het niet uit de Geest zijn.

Algemene misvattingen

“Hij heeft onze krankheden [op Zich] genomen, en onze [ziekten] gedragen” (Mat 8:17; Jes 53:4)

Dit kan geen allesomvattende belofte zijn dat elke ziekte binnen de kerk zal genezen worden:

- De Heer verwijderde niet de “doorn in het vlees” bij Paulus (2 Kor 12:7).
- Timotheüs, die een “ongeveinsd geloof” (2 Tim 1:5) bezat, had toch “menigvuldige zwakheden” (1 Tim 5:23).

⁷ Grieks *egkrateia*: onthouding, zelfbeheersing, matigheid (Prisma 1992). SV: matigheid; NBG: zelfbeheersing.

Paulus schreef: “Trófimus heb ik te Miléte krank gelaten” (2 Tim 4:20).

Gaius was voorspoedig in de ziel maar niet in gezondheid (3 Joh 2).

De Heer zei dat zij “die ziek zijn” een “medicijnmeester” nodig hebben (Luk 5:31).

Soms kan ziekte een handelen van God zijn tegen zonde (1 Kor 11:29, 30).

Geestesdoop

“Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot één Geest gedrenkt!” (1 Kor 12:13). De doop in de Geest is niet een “speciale ervaring” die plaatsvindt bij bepaalde gelovigen. De doop in de Geest plaatst alle gelovigen in het Lichaam van Christus.

Ik zal uitstorten van Mijn Geest

“En het zal zijn in de laatste dagen, (zegt God) Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten zien, en uw ouden zullen dromen dromen” (Hand 2:17, citaat uit Joël 2:28). De gave van de Geest op pinksterdag was een voorproef van een toekomstige dag wanneer God Zijn Geest zal uitstorten op “alle vlees”. De context in Joël spreekt over een noordelijk leger dat verslagen wordt, het grote herstel van Israël, de zon die verduisterd en de maan die in bloed veranderd wordt. Voordat de Geest in die dag zal kunnen uitgestort worden, moet Hij eerst verwijderd worden, d.w.z. de opname van de Kerk (2 Thes 2:6-9).

Doop met vuur

“Die zal u met de Heilige Geest en met vuur dopen” (Mat 3:11). Vers 12 legt uit wat deze doop met vuur betekent: “Wiens wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer doorzuiveren, en Zijn tarwe in Zijn schuur samenbrengen, en zal het kaf met onuitblusselijk vuur verbranden”.⁸

Vervuld met de Geest (Efez 5:18)

De Geest woont in elk kind van God (1 Kor 6:19; Rom 8:9). Hij wordt gegeven op het moment dat wij geloven (Efez 1:13, 14) en “niet met mate” (Joh 3:34)⁹ en het vloeit bij de gelovigen uit als “levend water” (Joh 7:37-39). De volgende verzen in Efeziërs 5 omschrijven sommige dingen die de gelovige kenmerken die vervuld is met de Geest: sprekend, niet in talen, maar “met psalmen, en lofzangen, en geestelijke liederen (vers 19), “dankende” (vers 20) en “elkander onderdanig zijnde in de vreze Gods” (vers 21). Vervuld zijn met de Geest, is niet iets méér krijgen van de Geest; het is toestaan dat de Geest meer van óns krijgt. Het is geen ervaring van geïnitieerden; het is een leven van afhankelijkheid en gehoorzaamheid voor elke christen.

“Onuitsprekelijke zuchtingen” (Rom 8:26)

Het interpreteren van deze uitdrukking als zou het hier om ‘tongentaal’ gaan, schept verscheidene moeilijkheden:

- (1) Wanneer talen werden gebruikt “stond [de menigte] verbaasd, want een ieder hoorde hen in zijn eigen taal spreken” en “Kretenzen en Arabieren, wij horen hen in onze talen¹⁰ de grote werken Gods spreken” (Hand 2:6, 11). Een taal is per definitie woordgericht.
- (2) Als hier tongen worden bedoeld, dan zou de Geest enkel hen bedienen die de gave bezitten.
- (3) Het verstand van de bidder zou dan onvruchtbaar zijn (1 Kor 14:14).
- (4) God heeft geen hoorbare klanken nodig om rede van de Geest te begrijpen of de gedachten en intenties van het menselijk hart.

“Bidden in de Geest” (Efez 6:18; Jud 17)

Betekent “bidden in de Geest” spreken in tongen? Niet iedereen was bestemd om in talen te spreken (“Spreken zij allen met [menigerlei] talen?” 1 Kor 12:30). Als we “bidden in de Geest” moeten ver-

⁸ Dit is dus het oordeel, geen Geestesdoop of -vervulling!

⁹ KJV: “for God giveth not the Spirit by measure”. SV: “want God geeft [Hem] de Geest niet met mate”, maar het toevoegsel “[Hem]” is niet gepast. Vergelijk Efez 4:7, Rom 12:6, 1Kor 12:11, 2Kor 10:13, 1Pet 4:10.

¹⁰ Grieks *glóssais* = talen

staan als een spreken in tongen, dan moeten we concluderen dat de apostelen alle heiligen met iets wilden belasten wat niet voor iedereen bedoeld was! Het is echter het voorrecht en de verantwoordelijkheid van iedere gelovige om in de Geest te bidden, ongeacht met welke geestelijke gave de Heer hem heeft begiftigd.

“Talen der engelen” (1 Kor 13:1)

Is de gave van tongen eigenlijk engelentaal? Telkens wanneer er engelen een menselijke gedaante aannamen, spraken zij de taal van degenen waaraan zij verschenen (Num 22:22-35; Luk 1:8-38; Mat 1:18-25; Joh 20:11-13). Als geesten hebben engelen geen hoorbare taal, omdat taalgebruik fysische media¹¹ nodig heeft. De apostelen spraken menselijke talen in Handelingen 2. De apostel gebruikt in 1 Kor 13 een overdrijving¹² om iets duidelijk te maken: ‘om het even wat er uit mijn mond komt, als ik geen liefde heb, dan ben ik een klinkend metaal of een luidende schel’. Waar Paulus tegen waarschuwt is het spreken met een “onzeker geluid” (14:8), iets wat mensen niet kunnen verstaan. Dat is juist het tegenovergestelde van ‘de taal der liefde’.

Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en in eeuwigheid (Hebr 13:8)

Dit vers brengt ons bij de eeuwige natuur van de Heer Jezus. Hij is “Alfa en de Oméga, het Begin en het Einde” (Op 1:8). Geestelijke gaven echter werden niet gegeven vooralleer de Heer ten hemel voer (Efez 5:7-12) en de tekengaven zouden ophouden (1 Kor 13:8, 9). Alhoewel Jezus Christus dezelfde is, gisteren en heden en in eeuwigheid, zijn de tekengaven dat niet.

PRAGMATISME versus GELOOF

Pragmatisme zegt: “Als het werkt, dan zal ik het accepteren en geloven”
Geloof zegt: “Wat ik aanneem en geloof is geheel gebaseerd op Gods Woord, de Bijbel”

FUNDAMENTELE WET

Wij moeten nooit toelaten dat onze ervaringen het Woord van God uitleggen, maar in plaats daarvan, moet het Woord van God onze ervaringen beheersen

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

¹¹ Spraak, net als ieder ander geluid, plant zich voort door het medium lucht. In het luchtledige kan geen taal of geluid voortgeplant of gehoord worden.

¹² In 1 Kor 13:1-3 zegt Paulus vijf keer “Al ware het ...” (gesteld dat ...).